

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 485/2008

af 26. maj 2008

om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget

(kodificeret udgave)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽³⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Efter artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽⁴⁾ træffer medlemsstaterne de fornødne forholdsregler for at sikre en effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser med henblik på bl.a. at sikre sig, at de foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført korrekt, at forhindre og forfølge uregelmæssigheder og at geninddrive beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser.

⁽¹⁾ Udtalelse af 19.6.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2154/2002 (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 4).

⁽³⁾ Se bilag I.

⁽⁴⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1437/2007 (EUT L 322 af 7.12.2007, s. 1).

(3) Kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL. Denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager. Denne forordning påvirker endvidere ikke nationale kontrolbestemmelser, der måtte være mere omfattende end de ved denne forordning fastsatte.

(4) Det bør fastlægges, hvilke dokumenter denne kontrol skal foretages på grundlag af, således at der kan foretages en fuldstændig kontrol.

(5) Ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bør der tages hensyn til arten af de foranstaltninger, der gennemføres under deres ansvar, og til fordelingen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EGFL.

(6) Desuden er det nødvendigt at fastsætte, hvilket omfang denne kontrol af forretningspapirer mindst skal have. Omfanget bør fastsættes efter en metode, der gør det muligt at undgå, at der opstår væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne på grund af deres særlige udgiftsstruktur inden for EGFL. Metoden kan fastlægges ved som reference at anvende antallet af virksomheder med en vis finansiell betydning inden for ordningen med finansiering gennem EGFL.

(7) Det bør fastlægges, hvilke bemyndigelser kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for dette personale og til at give det de ønskede oplysninger. Der bør endvidere gives mulighed for i visse tilfælde at beslaglægge forretningspapirer.

- (8) For at tage hensyn til den internationale struktur inden for handelen med landbrugsprodukter og med henblik på det indre markeds funktion må der indledes et samarbejde mellem medlemsstaterne. Desuden må der på EF-plan udarbejdes et centralt register over de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande.
- (9) Selv om det i første række påhviler medlemsstaterne at vedtage kontrolprogrammer, skal disse programmer dog meddeles Kommissionen, således at den kan udføre sine overvågnings- og koordineringsopgaver, og således at programmerne bliver vedtaget på grundlag af relevante kriterier. Kontrollen kan således koncentreres omkring sektorer eller virksomheder, hvor risikoen for svig er stor.
- (10) Det er nødvendigt, at hver medlemsstat råder over en særlig tjeneste, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning og sørge for koordinering af kontrol foretaget i henhold til denne forordning. Denne tjenestes personale kan foretage kontrol af virksomhederne efter denne forordning.
- (11) De tjenester, der foretager kontrol i henhold til denne forordning, bør være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester, der foretager kontrollen inden udbetaling.
- (12) De oplysninger, der indsamles ved kontrollen af forretningspapirer, bør omfattes af tavshedspligt.
- (13) Der bør på fællesskabsplan finde udveksling af oplysninger sted, således at resultaterne af anvendelsen af denne forordning kan udnyttes bedst muligt —
2. Denne forordning gælder ikke for foranstaltninger, der er omfattet af det integrerede system for forvaltning og kontrol, der henhører under Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere⁽¹⁾. I overensstemmelse med proceduren, som der henvises til i artikel 41, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005, udarbejder Kommissionen en liste over andre foranstaltninger, som nærværende forordning heller ikke gælder for.
3. I denne forordning forstås ved:
- a) »forretningspapirer«: alle bøger, registre, fakturaer, bilag, regnskaber, produktions- og kvalitetsoptegnelser, og korrespondance vedrørende virksomhedens erhvervsaktivitet samt forretningsmæssige oplysninger, uanset form, inklusive elektronisk oplagrede data, hvis disse papirer eller data har direkte eller indirekte forbindelse med de i stk. 1 nævnte foranstaltninger
- b) »tredjepart«: enhver fysisk eller juridisk person, som har direkte eller indirekte forbindelse med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne foretager kontrol af virksomhedernes forretningspapirer, idet der tages hensyn til, hvilken type foranstaltninger der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sørger for, at det gennem udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bliver muligt at sikre, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder i forbindelse med ordningen for finansiering gennem EGFL bliver så effektive som muligt. Ved udvælgelsen tages der bl.a. hensyn til virksomhedernes finansielle betydning på dette område og andre risikofaktorer.

2. Den i stk. 1 omhandlede kontrol omfatter i hver af de kontrolperioder, der er omhandlet i stk. 7, et antal virksomheder, der ikke må være mindre end halvdelen af antallet af virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf under ordningen for finansiering gennem EGFL, har været på over 150 000 EUR i det EGFL-regnskabsår, der går forud for det kalenderår, hvori den pågældende kontrolperiode begynder at løbe.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning vedrører kontrol af, om de foranstaltninger, der direkte eller indirekte indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), rent faktisk er blevet gennemført på behørig vis, idet kontrollen foretages på grundlag af forretningspapirer fra støttemodtagerne eller de betalingspligtige eller deres repræsentanter, i det følgende benævnt »virksomheder«.

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 293/2008 (EUT L 90 af 2.4.2008, s. 5).

3. I forbindelse med hver kontrolperiode udvælger medlemsstaterne, uden at deres forpligtelser efter stk. 1 berøres heraf, de virksomheder, der skal kontrolleres, på grundlag af en risikoanalyse af eksportrestitutionssektoren og af alle andre foranstaltninger, som analysen skal anvendes på. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres forslag til anvendelse af risikoanalysen. Disse forslag skal indeholde alle relevante oplysninger om fremgangsmåde, teknik, kriterier og gennemførelsesmetode. De forelægges senest den 1. december i året forud for begyndelsen af den kontrolperiode, som de vedrører. Medlemsstaterne tager hensyn til de kommentarer til deres forslag, som Kommissionen fremsætter inden otte uger efter modtagelsen heraf.

4. Med hensyn til foranstaltninger, hvor medlemsstaten ikke mener, at risikoanalyse skal anvendes, er kontrol obligatorisk for virksomheder, hvor summen af indtægter eller udgifter eller summen af disse to beløb inden for finansieringsordningen under EGFL har været på over 350 000 EUR, og som ikke er kontrolleret efter denne forordning i nogen af de to forudgående kontrolperioder.

5. Virksomheder, hvor summen af indtægter og udgifter har været på under 40 000 EUR, kontrolleres udelukkende i henhold til denne forordning på grundlag af de kriterier, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige program, jf. artikel 10, eller som Kommissionen skal anføre i alle ændringsforslag til dette program.

6. I relevante tilfælde udvides den i stk. 1 omhandlede kontrol til også at omfatte fysiske og juridiske personer, som virksomheder som defineret i artikel 1 har tilknytning til, og enhver anden fysisk eller juridisk person, der kan være af betydning for, at de mål, der er omhandlet i artikel 3, kan nås.

7. Kontrolperioden løber fra den 1. juli til den 30. juni året efter.

Kontrollen skal dække en periode på mindst 12 måneder, der slutter i den forudgående kontrolperiode; den kan udvides til at dække perioder, som medlemsstaten fastsætter, og som ligger forud for eller følger efter 12-måneders perioden.

8. Kontrollen i henhold til denne forordning berører ikke kontrol i henhold til artikel 36 og 37 i forordning (EF) nr. 1290/2005.

Artikel 3

1. Nøjagtigheden af de vigtigste kontrollerede data verificeres gennem et passende antal krydskontroller i forhold til den foreliggende risiko, herunder om nødvendigt tredjeparters forretningspapirer; dette omfatter bl.a.:

a) sammenholdelse med forretningspapirer fra leverandører, kunder, transportvirksomheder og andre tredje parter

b) eventuelt fysisk kontrol af lagrenes størrelse og art

c) sammenholdelse med regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der har fundet sted umiddelbart før og efter de transaktioner, der er gennemført under ordningen for finansiering gennem EGFL, og

d) kontrol i forbindelse med bogføring eller regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der viser, at de dokumenter, som betalingsorganet besidder som bevis for betaling af støtte til modtageren, er korrekte.

2. Hvis virksomhederne efter fællesskabsbestemmelserne eller de nationale bestemmelser er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde en specifik sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og i givet fald med virksomhedens lagerbeholdning.

3. Ved udvælgelsen af de foranstaltninger, der skal kontrolleres, skal der tages fuldt hensyn til omfanget af den foreliggende risiko.

Artikel 4

Virksomhederne skal opbevare forretningspapirer i mindst tre år fra slutningen af det år, hvor de er blevet udfærdiget.

Medlemsstaterne kan bestemme, at forretningspapirerne skal opbevares endnu længere.

Artikel 5

1. De ansvarlige for virksomhederne eller en tredjepart skal sikre sig, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger stilles til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol. Elektronisk oplagrede data fremsendes på et passende datamedium.

2. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.

3. Hvis forretningspapirer, der opbevares af virksomheden, ved kontrollen i medfør af denne forordning anses for uegnede i kontroløjemed, anmodes virksomheden om for fremtiden at udfærdige papirerne efter anvisning fra den medlemsstat, der er ansvarlig for kontrollen, uden at forpligtelserne i andre forordninger om den pågældende sektor herved tilside-sættes.

Medlemsstaterne fastsætter den dato, fra hvilken sådanne papirer skal udfærdiges.

Hvis alle eller en del af de forretningspapirer, der kræves kontrolleret i medfør af denne forordning, findes hos en virksomhed, der tilhører samme koncern, selskab eller virksomheds-sammenslutning under fælles ledelse som den kontrollerede virksomhed, uanset om den befinder sig inden for eller uden for Fællesskabets område, stiller den kontrollerede virksomhed disse forretningspapirer til rådighed for kontrolpersonalet på et sted og et tidspunkt, der fastsættes af den medlemsstat, der er ansvarlig for, at kontrollen udføres.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sikrer sig, at kontrolpersonalet har ret til at beslaglægge eller foranstalte beslaglæggelse af forretningspa-pirer. Denne ret udøves under overholdelse af de nationale bestemmelser herom og berører ikke anvendelsen af strafferet-lige bestemmelser om beslaglæggelse af dokumenter.

2. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at pålægge fysiske eller juridiske personer, der ikke overholder forpligtelserne i denne forordning, sanktioner.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne yder hinanden fornøden bistand i forbin-delse med den kontrol, der er fastsat i artikel 2 og 3 i følgende tilfælde:

- a) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor udbetaling og/eller indbetaling af det pågældende beløb har fundet sted eller skulle have fundet sted
- b) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor de papirer og oplysninger, der er nødvendige for kontrollen, befinder sig.

Kommissionen kan samordne fælles aktioner vedrørende gensidig bistand mellem to eller flere medlemsstater. Bestem-melser om sådan samordning fastlægges i overensstemmelse med proceduren, som der henvises til i artikel 41, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005.

Når to eller flere medlemsstater i det program, der fremsendes i henhold til artikel 10, stk. 2, foreslår en fælles aktion, der vedrører gensidig bistand af ikke ubetydeligt omfang, kan Kommissionen efter anmodning tillade en nedsættelse på højst 25 % af det mindste antal kontroller, der i henhold til artikel 2, stk. 2-5, er fastsat for den pågældende medlemsstat.

2. I løbet af de første tre måneder efter det EGFL-regn-skabsår, hvor udbetaling og/eller indbetaling har fundet sted, sender medlemsstaterne en liste over de i stk. 1, litra a), nævnte virksomheder til hver medlemsstat, hvor sådanne virk-somheder er etableret. Listen skal indeholde alle de oplysninger, som de medlemsstater, der modtager den, har behov for, for at kunne identificere de pågældende virksomheder og opfylde deres kontrolforpligtelser. De medlemsstater, der modtager listen, er ansvarlige for kontrollen af sådanne virksomheder efter artikel 2. Der sendes et eksemplar af hver liste til Kommiss-ionen.

Den medlemsstat, i hvilken udbetaling eller indbetaling har fundet sted, kan anmode den medlemsstat, i hvilken virksom-heden er etableret, om at foretage kontrol af nogle af virksom-hederne på denne liste i overensstemmelse med artikel 2, idet nødvendigheden af anmodningen og især de risici, der er tale om, skal anføres.

Den medlemsstat, der modtager anmodningen, skal tage behø-rigt hensyn til de risici, der er forbundet med virksomheden, og som den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, skal oplyse om.

Den medlemsstat, der modtager anmodningen, underretter den anmodende medlemsstat om, hvorledes anmodningen følges op. Hvis der foretages kontrol af en virksomhed, der figurerer på denne liste, underretter den medlemsstat, der har udført kontrollen, den anmodende medlemsstat om resultaterne af kontrollen senest tre måneder efter udløbet af kontrolperioden.

Der skal fremsendes en kvartalsoversigt til Kommissionen over disse anmodninger senest en måned efter udgangen af hvert kvartal. Kommissionen kan anmode om en kopi af enkelte anmodninger.

3. I løbet af de første tre måneder efter det EGFL-regnskabsår, hvor udbetaling har fundet sted, sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over de virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og for hvilke udbetaling og/eller indbetaling af det pågældende beløb har fundet sted eller skulle have fundet sted i vedkommende medlemsstat.

4. Hvis virksomhedskontrol foretaget i overensstemmelse med artikel 2 kræver, at der indhentes yderligere oplysninger fra en anden medlemsstat, bl.a. i form af krydskontrol, jf. artikel 3, kan der fremsættes særlige behørigt begrundede anmodninger om kontrol. Der skal fremsendes en kvartalsoversigt til Kommissionen over disse anmodninger senest en måned efter udgangen af hvert kvartal. Kommissionen kan anmode om en kopi af enkelte anmodninger.

Anmodningen om kontrol skal være efterkommet inden seks måneder efter modtagelsen; kontrolresultaterne meddeles snarest muligt den anmodende medlemsstat og Kommissionen. Meddelelsen til Kommissionen skal være på kvartalsbasis og fremsendes senest en måned efter udgangen af hvert kvartal.

5. Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med proceduren, som der henvises til i artikel 41, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005, minimumskravene til indholdet af de anmodninger, der er omhandlet i stk. 2 og 4 i denne artikel

Artikel 8

1. Oplysninger, der indsamles ved den i denne forordning fastsatte kontrol, er omfattet af tavshedspligt. De må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i Fællesskabernes institutioner skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne udøve deres funktion.

2. Denne artikel berører ikke de nationale retsplejebestemmelser.

Artikel 9

1. Inden den 1. januar efter kontrolperiodens udløb sender medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om anvendelsen af denne forordning.

Rapporten skal indeholde oplysninger om eventuelle vanskeligheder og om, hvilke foranstaltninger der er truffet til at afhjælpe dem, samt i givet fald forbedringsforslag.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler regelmæssigt synspunkter om anvendelsen af denne forordning.

3. Kommissionen vurderer hvert år i sin årlige finansberetning vedrørende forvaltningen af fonden, jf. artikel 43 i forordning (EF) nr. 1290/2005, hvilke fremskridt der er gjort.

Artikel 10

1. Hver medlemsstat opstiller et program for den kontrol, der skal foretages efter artikel 2 i den efterfølgende kontrolperiode.

2. Hvert år inden den 15. april sender hver medlemsstat Kommissionen det i stk. 1 omhandlede program med oplysning om:

a) hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb

b) hvilke kriterier der er blevet lagt til grund for programmets udarbejdelse.

3. De kontrolprogrammer, som medlemsstaterne opstiller, og som sendes til Kommissionen, iværksættes af medlemsstaterne, medmindre Kommissionen inden otte uger har fremsat bemærkninger hertil.

4. Samme fremgangsmåde følges for ændringer, som medlemsstaterne foretager i programmerne.

5. Kommissionen kan undtagelsesvis på et hvilket som helt stadium kræve inddragelse af en bestemt kategori virksomheder i en eller flere medlemsstaters program.

Artikel 11

1. Hver medlemsstat opretter en særlig tjeneste, der skal føre løbende tilsyn med denne forordnings anvendelse, og som enten,

- a) med kontrolpersonale, der er direkte tilknyttet denne særlige tjeneste, skal foretage den i forordningen fastsatte kontrol, eller
- b) koordinere den kontrol, der foretages af personale, som er tilknyttet andre tjenester.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kontrollen i henhold til denne forordning skal fordeles mellem den særlige tjeneste og andre nationale tjenester, forudsat at førstnævnte tjeneste sørger for koordinering af kontrollen.

2. Den eller de tjenester, der har til opgave at gennemføre denne forordning, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester eller afdelinger af tjenester, der forestår udbetalingen, og som foretager kontrol inden udbetaling.

3. For at sikre korrekt anvendelse af denne forordning tager den i stk. 1 nævnte særlige tjeneste alle fornødne initiativer og forholdsregler.

4. Den særlige tjeneste sørger endvidere for:

- a) at uddanne nationalt personale til udøvelse af kontrol som omhandlet i denne forordning, således at personalet tilegner sig de kundskaber, der er nødvendige for, at det kan udføre opgaverne
- b) at forvalte kontrolrapporterne og al dokumentation i forbindelse med den kontrol, der er foretaget, og som er fastsat i denne forordning
- c) at udarbejde og give meddelelse om de i artikel 9, stk. 1, omhandlede rapporter og de i artikel 10 omhandlede programmer.

5. Den pågældende medlemsstat giver den særlige tjeneste de beføjelser, der er nødvendige for, at den kan udføre de i stk. 3 og 4 omhandlede opgaver.

Tjenesten skal bestå af et personale, som skal have den rette størrelse og uddannelse til at kunne udføre ovennævnte opgaver.

6. Denne artikel anvendes ikke, når minimumsantallet af virksomheder, der skal kontrolleres i henhold til artikel 2, stk. 2-5, er under 10.

Artikel 12

Beløbene i euro i denne forordning omregnes; hvor det er relevant, til national valuta efter de omregningskurser, der er gældende den første arbejdsdag i det år, hvor kontrolperioden begynder, og som er offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes i overensstemmelse med proceduren, som der henvises til i artikel 41, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005.

Artikel 14

For så vidt angår kontrollen af de specifikke udgifter, som Fællesskabet finansierer under denne forordning, anvendes artikel 36 og 37 i forordning (EF) nr. 1290/2005.

Artikel 15

1. I overensstemmelse med gældende national lovgivning på området har Kommissionens tjenestemænd adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge af kontrol ifølge denne forordning, og til de indsamlede data, herunder data lagret i edb-anlæg. Disse data fremsendes efter anmodning på et passende datamedium.

2. Den i artikel 2 nævnte kontrol udføres af medlemsstatens embedsmænd.

Tjenestemænd fra Kommissionen kan deltage i denne kontrol. De kan ikke selv udøve de kontrolbeføjelser, der er tillagt nationale embedsmænd; de skal dog have adgang til de samme lokaler og de samme papirer som medlemsstatens embedsmænd.

3. Når kontrollen finder sted efter artikel 7, kan embedsmænd fra den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, med samtykke fra den medlemsstat, der modtager anmodningen, overvære kontrollen i denne medlemsstat og få adgang til de samme lokaler og de samme papirer som den pågældende medlemsstats embedsmænd.

Embedsmænd fra den anmodende medlemsstat, der overværer kontrollen i den medlemsstat, som modtager anmodningen, skal til enhver tid kunne godtgøre, at de er embedsmænd. Kontrollen foretages altid af embedsmænd i den medlemsstat, der modtager anmodningen.

4. For så vidt nationale strafferetlige bestemmelser forbeholder udførelsen af visse handlinger for særlige embedsmænd udpeget i henhold til national lovgivning, overværer hverken Kommissionens tjenestemænd eller embedsmænd fra den i stk. 3 nævnte anmodende medlemsstat udførelsen af disse hand-

linger. Bl.a. deltager de under ingen omstændigheder i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til medlemsstatens straffelovgivning. De har dog adgang til de oplysninger, der er indhentet i denne forbindelse.

Artikel 16

Forordning (EØF) nr. 4045/89, som ændret ved de i bilag I anførte forordninger, ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 2008.

På Rådets vegne

D. RUPEL

Formand

BILAG I

OPHÆVET FORORDNING MED ÆNDRINGER

Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89
(EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18)

Rådets forordning (EF) nr. 3094/94
(EFT L 328 af 20.12.1994, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 3235/94
(EFT L 338 af 28.12.1994, s. 16)

Rådets forordning (EF) nr. 2154/2002
(EFT L 328 af 5.12.2002, s. 4)

Udelukkende artikel 1, stk. 1

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 4045/89	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 3, indledning, og artikel 1, stk. 3, litra a)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 3, litra b)
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 5	—
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2, første afsnit	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 2, andet afsnit	Artikel 2, stk. 3
Artikel 2, stk. 2, tredje afsnit	—
Artikel 2, stk. 2, fjerde afsnit	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2, stk. 2, femte afsnit	Artikel 2, stk. 5
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 6
Artikel 2, stk. 4	Artikel 2, stk. 7
Artikel 2, stk. 5	Artikel 2, stk. 8
Artikel 3, stk. 1, indledning	Artikel 3, stk. 1, indledning
Artikel 3, stk. 1, første led	Artikel 3, stk. 1, litra a)
Artikel 3, stk. 1, andet led	Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 3, stk. 1, tredje led	Artikel 3, stk. 1, litra c)
Artikel 3, stk. 1, fjerde led	Artikel 3, stk. 1, litra d)
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1, første afsnit, indledning	Artikel 7, stk. 1, første afsnit, indledning
Artikel 7, stk. 1, første afsnit, første led	Artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a)
Artikel 7, stk. 1, første afsnit, andet led	Artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra b)
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit	Artikel 7, stk. 1, andet afsnit
Artikel 7, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 7, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 7, stk. 2-5	Artikel 7, stk. 2-5
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9, stk. 1	Artikel 9, stk. 1, første afsnit
Artikel 9, stk. 2	Artikel 9, stk. 1, andet afsnit
Artikel 9, stk. 3	Artikel 9, stk. 2

Forordning (EØF) nr. 4045/89	Nærværende forordning
Artikel 9, stk. 4	Artikel 9, stk. 3
Artikel 9, stk. 5	—
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2, indledning	Artikel 10, stk. 2, indledning
Artikel 10, stk. 2, første led	Artikel 10, stk. 2, litra a)
Artikel 10, stk. 2, andet led	Artikel 10, stk. 2, litra b)
Artikel 10, stk. 3, 4 og 5	Artikel 10, stk. 3, 4 og 5
Artikel 11, stk. 1, første afsnit, indledning	Artikel 11, stk. 1, første afsnit, indledning
Artikel 11, stk. 1, første afsnit, første led	Artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra a)
Artikel 11, stk. 1, første afsnit, andet led	Artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra b)
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit	Artikel 11, stk. 1, andet afsnit
Artikel 11, stk. 2 og 3	Artikel 11, stk. 2 og 3
Artikel 11, stk. 4, indledning	Artikel 11, stk. 4, indledning
Artikel 11, stk. 4, første led	Artikel 11, stk. 4, litra a)
Artikel 11, stk. 4, andet led	Artikel 11, stk. 4, litra b)
Artikel 11, stk. 4, tredje led	Artikel 11, stk. 4, litra c)
Artikel 11, stk. 5 og 6	Artikel 11, stk. 5 og 6
Artikel 18	Artikel 12
Artikel 19	Artikel 13
Artikel 20	Artikel 14
Artikel 21	Artikel 15
Artikel 22	—
—	Artikel 16
Artikel 23	Artikel 17
—	Bilag I
—	Bilag II